

soob juba posseid. Nenda oll'd nemmadi
keige, ennamiste sulle ümber p'itkolt mas, ei
lausunud, mele, árrobeitisse p'ärrast, ei san-
naqt ja waatsid täis mälo ning hälledust tek-
ne teise peale.

Selleiamma nende hõbda sees matis toe-
mone issa armoga nende waeste peale, ja näi-
tis neile

Et temma teab selgeste,
Mis tarvis tuleb keikile.

Tullewa no ta Kalendris, kui hea on et
meje siis meet ellame, mõttame Teile armad
Lugoid! sest rõomast otsast ráidu, mis foni-
natalikko ja allandliko risti-kondja kõte sai.
Ni faua olgo Teil ka se kindel nou, usjo läbbl
Jummala sisse, süddant finnida.

I. Wenn a - ar m a s t u e.

Üks tössine juustustaminne mis monne
aasta ees on sündinud.

Gaffa maal, ühhe Würtembergi funninga
tallo sees, liggi Hellbronni linna woeti nektu-

rid wâsja. Lüsfo heitemisse läbbi piddi üfs
neer pois soldatiks woetud sama, kes priimees,
ja jobba 3 korda firikus mahhafulutetud olli.
Teisel päewal piddid pulmad ollema. Küllip
w'ip orwada, mis rosse ja hirmus sanna se-
peigmehhel, prutil, ning nende roannemattel
elli. Nemmadi nutimad, pallusivad, agga
keik elli ilmaosjata. Omma süddame mälo
sees futius peigmees omma wenna ja ütles
temmal: nüüd weld sinna minno pruti móto-
ta, sest minna pean nüüd õrraminnemo, ja
ei sa ful funnagi ennam toqasi tullema. Hea
küll vastas wend, ma tahhan varsti linna
kirkissanda jures minna. Temma wottis ka
omma kubbart, ja läks linna, agga mitte
kirkissanda maid selle pealikko jure, kes need
nekrutid vasto wottis. Armolik pealikko Her-
ra, ütles temma: minno wend peap soldatiks
sama; temmal on üfs praut, ja homme pli-
diwad temma pulmad ollema; wottke mind
temma assemel! teie näete, et minna sedda
pirkusse móto kannan ja ma tahhan hea me-
lega soldatiks sada. Se pealik panni immeks,